

LA VIDA DE SANT ANTONI

per JOAN TORRA

No és pas segur que Atansi conegués Antoni durant les seves experiències ascètiques. No obstant en va escriure una mena de biografia per explicar-nos-en la seva vida de cara a l'edificació dels cristians. Aquesta obra arribà a Agustí quan estava en ple combat interior i va influir decisivament en la seva conversió tal com ell mateix explica en les Confessions.

Durant el temps inicial de l'Església el model cristià era el màrtir. La seva vida i el seu martiri eren llegits a tothom com a edificació i com a exemple a imitar. Ara han acabat les persecucions, però no ha pas acabat la persecució a la qual es veu sotmès cada cristià. Abans l'emperador perseguidor era la mateixa encarnació del dimoni que podia fer caure en la idolatria apostatant de la fe. Ara el dimoni du a terme una persecució bastant més subtil i de manera molt més interior. Es tracta de fer caure a les temptacions que menin a disminuir l'exigència radical de la vida cristiana. Això afecta cada cristià en la seva vida normal.

El monjo és aquell que allà al desert, lloc per excel·lència de la temptació, planteja una batalla definitiva al dimoni temptador. I Déu li dona prou força per a superar aquesta temptació i mostra així que la vida cristiana radical és possible. El seu camí d'ascesi és camí que *entrena* per al combat espiritual, és camí de virtut cristiana, és el camí que possibilita l'acció de Déu en el cristià per a donar-li la força suficient per a resistir. La vida cristiana és un veritable combat.

Antoni és considerat el pare dels monjos anacoretas, aquells que anaven al desert per a dur-hi una vida eremítica. Però no hi van mai *sols*. Cal la direcció d'un monjo ancià que faci de *pare*, d'abbà, i condueixi aquest camí de vida per evitar sobretot el gran perill que té qui l'emprèn, el de l'orgull, és a dir, el de creure que tot respon al seu esforç i acabar gairebé sense necessitar l'ajut de Déu.

El model és ofert a tothom, perquè tothom des de la seva vida, visqui la fe cristiana amb exigència radical. Antoni, explicat en aquest escrit d'Atanasi, n'és el gran paradigma. Antoni, nascut el 251, de ben jove es lliurà a una vida ascètica després de vendre tot el que posseeix seguint el manament evangèlic. Ha renunciat a seguir el curs de l'escola, tot i que sap llegir i escriure, segurament en còp-
te. Coneix l'Escriptura de memòria. Sota la direcció d'un ancià, comença la vida ascètica. Al seu entorn sorgeixen monjos com ell i petits monestirs que es posen sota la seva direcció. La descripció de la seva vida i les escenes de les temptacions demoníaqes són bellament descrites i amb gran força per Atanasi.

Morí passats els cent anys, una manera ben bonica d'expressar que la seva vida havia assolit aquella plenitud preluhiada pels grans personatges bíblics.